

عنوان مقاله:

اثربخشی توحید درمانی بر بهبود کنش های اجرایی و کاهش پرخاشگری زندانیان مبتلا به اختلال شخصیت

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی، دوره 11، شماره 41 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

امیرحسین اکبری - دانش آموخته کارشناسی ارشد روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

بهرامعلی قنبری هاشم آبادی - استاد مشاوره دانشگاه فردوسی مشهد

محمد جواد اصغری ابراهیم آباد - استادیار گروه روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد

مریم آزادگان مهر - دانش آموخته کارشناسی ارشد روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی توحید درمانی بر بهبود نارسایی کنش های اجرایی و کاهش پرخاشگری مجرمین زندانی مبتلا به اختلال شخصیت بود. روش پژوهش شبه آزمایشی است که در آن از طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل استفاده شده است. روش پژوهش حاضر جامعه مورد مطالعه ی این پژوهش مردان زندانی یکی از واحدهای مشاوره زندان مرکزی شهر مشهد بودند (408 نفر). از میان آن ها 30 نفر که ملاک های ورود را دارا بودند، به صورت در دسترس به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند و به صورت تصادفی (15 نفر گروه آزمایش و 15 نفر گروه کنترل) گمارده شدند و در پایان مداخله داده های 21 نفر (12 نفر گروه آزمایش و 9 نفر گروه کنترل) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ابزارهای پژوهش حاضر پرسشنامه چند محوری شخصیتی میلون 3، مقیاس نارسایی کنش های اجرایی بارکلی و پرسشنامه پرخاشگری باس و پری بود. داده های پژوهش با استفاده از تحلیل کوواریانس تک متغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته های پژوهش نشان داد که توحید درمانی منجر به بهبود در کنش های اجرایی و کاهش پرخاشگری شد؛ بنابراین، با توجه به نتایج پژوهش می توان بیان کرد که توجه به مشکلات روان شناختی زندانیان امری ضروری است و توحید درمانی می تواند در بهبود مشکلات روان شناختی زندانیان نقش زیادی داشته باشند.

کلمات کلیدی:

کنش های اجرایی، پرخاشگری، اختلالات شخصیت، جرم، توحید درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1023269>

